

خطبه پیامبر اکرم در جمعه آخر ماه شعبان

قال الإمام الباقر عليه السلام: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ النَّاسَ فِي آخِرِ جُمُعَةٍ مِنْ شَعْبَانَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَ أَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، قَدْ أَطْلَقْتُكُمْ شَهْرًا فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَ هُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ؛ قَرَضَ اللَّهُ عِزَّ وَ جَلَّ صِيَامَهُ، وَ جَعَلَ قِيَامَ لَيْلِهِ نَافِلَةً، فَمَنْ تَطَوَّعَ صَلَاةَ لَيْلَةٍ كَانَتْ كَمَنْ تَطَوَّعَ سَبْعِينَ لَيْلَةً فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الشُّهُورِ، وَ جَعَلَ لِمَنْ تَطَوَّعَ فِيهِ يَخْصَلُهُ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ وَالرَّيِّ كَأَجْرٍ مَنْ أَدَّى قَرِيضَةً مِنَ قَرَائِضِ اللَّهِ تَعَالَى، وَ أَدَّى فِيهِ قَرِيضَةً مِنَ قَرَائِضِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا مَنْ أَدَّى سَبْعِينَ قَرِيضَةً مِنَ قَرَائِضِ اللَّهِ تَعَالَى فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الشُّهُورِ ... (۱)

امام باقر علیه السلام روایت می‌کند: پیامبر خدا در آخرین جمعه شعبان، خطبه خواند. خدا را حمد و ثنا گفت و سپس فرمود:

«ای مردم! ماهی بر شما سایه افکنده که در آن، شبی است بهتر از هزار ماه، و آن، ماه رمضان است. خداوند، روزه‌اش را واجب سازد و نماز در شبش را مستحب قرار داده است. پس هر کس یک شب در آن، نماز مستحب بخواند، گویا هفتاد شب نماز مستحب در ماه‌های خوانده است. و برای کسی که در آن، کار نیک مستحبی از کارهای نیک انجام دهد، پاداشی همچون پاداش کسی قرار داده که واجبی از واجبات الهی انجام داده است، و هر کس در آن، واجبی از واجبات خداوند را ادا کند، همچون کسی خواهد بود که در ماه‌های دیگر، هفتاد واجب از واجبات الهی را ادا کرده است.»

پیامبر اکرم فرمودند: شما از چهار خصلت، بی‌نیاز نیستید: دو خصلت که خدا را با آنها راضی می‌کنید، و دو خصلت که از آن دو، بی‌نیاز نیستید. اما آن خصلتی که خدا را با آنها راضی می‌کنید، شهادت به این است که: معبودی جز خداوند نیست و من فرستاده خدایم. و اما دو خصلتی که از آن بی‌نیاز نیستید، از خداوند، نیازهایتان و بهشت را بطلبید و از خداوند، عاقبت بخواهید و از آتش به خداوند پناه ببرید.»

این ماه، ماه صبر است و پاداش صبر، بهشت است. این ماه، ماه مواسات (همدردی با دیگران در نیازها) است و ماهی است که در خداوند، روزی مؤمن را می‌افزاید. هر کس مؤمن روزه‌داری را در آن افطار دهد، نزد خداوند، پاداش آزاد کردن یک بنده و آمرزش گناه گذشته‌اش را دارد.»

گفتند: ای پیامبر خدا! همه ما توان افطار دادن به روزه‌دار را نداریم.

فرمود: «خداوند، کریم است؛ این ثواب را به کسی نیز می‌دهد که برای افطار دادن، جز بر جرعه‌ای شیر یا جرعه‌ای آب و یا چند خرما قدرت ندارد و بی‌این را نمی‌تواند.

هر کس در این ماه بر برده خویش سبک بگیرد، خداوند هم حسابش را سبک می‌گیرد.

ماه رمضان، ماهی است که آغازش رحمت، میانش آمرزش، و پایانش اجابت و آزادی از آتش دوزخ است.

شما از چهار خصلت، بی‌نیاز نیستید: دو خصلت که خدا را با آنها راضی می‌کنید، و دو خصلت که از آن دو، بی‌نیاز نیستید. اما آن دو خصلتی که خدا آنها راضی می‌کنید، شهادت به این است که: معبودی جز خداوند نیست و من فرستاده خدایم. و اما دو خصلتی که از آن بی‌نیاز نیستید، از خداوند، نیازهایتان و بهشت را بطلبید و از خداوند، عاقبت بخواهید و از آتش به خداوند پناه ببرید.»

پی‌نوشت:

۱- المصنعة: ۳۰۶، الکافی: ۴/۶۶/۴، تهذیب الأحکام: ۳/۱۹۸/۵۷/۳ و ج ۴/۱۵۲/۲۳، من لا یحضره الفقیه: ۲/۱۸۳۱/۹۴/۲، فضائل الأشهر الثلاثة: ۵۱/۷۱،

الأنوار: ۲۶/۲۵۹/۹۶ .

منبع:

کتاب ماه خدا، محمدی ری شهری، ج ۱، ص ۱۶۶.

آدرس این مطلب :

[tp://tebyan.net/Religion_Thoughts/Articles/Ramadhan/2008/9/1/73303.html](http://tebyan.net/Religion_Thoughts/Articles/Ramadhan/2008/9/1/73303.html)

نمایش عکس ها

بستن صفحه

چاپ